

[Krag.]

alle i højeste Grad interesserede i en saadan Lovgivnings Gennemførelse for at faa Utrygheden afløst dog af nogen Tryghed i økonomisk Henseende for Følgerne af Krigshandlinger over for vort Land. Men det er dog vist en lidt for let overvejet Betragtning, som her anstilles, og hvis den havde Rod i Virkeligheden, maatte den jo udvides til at omfatte Banker, Sparekasser, Forsikrings-selskaber og mange andre, alle de Institutioner, som anlægges og maa anlægges deres Sikringskapital i Realkreditinstitutioner. Ja, man maatte maaske endogsaa føre Tanken saa vidt, at man sagde, at Obligationsejere bør være Bidragsydere. Men derom vil jeg gerne sige, at saavel Realkreditinstitutionerne som Ejerne af de af dem udstedte Kasseobligationer er i Virkeligheden ikke ude for nogen Risiko ved Krig, medmindre naturligvis Landet kommer ud for en aldeles overvejende Ødelæggelse af samtlige Bygningsværdier.

Se, saa længe der ikke er sket Ødelæggelse inden for et Forsikringsforbund af 75—80 pCt. af samtlige Værdier, saa længe berøres Realkreditinstitutionernes Sikkerhed ikke af eventuelle Ødelæggelser, thi indtil da vil der være Dækning for Foreningernes Tilgodehavende hos Debitorerne og dermed for deres Forpligtelser over for Kasseobligationsejerne — af mange Grunde. Der er nu for det første de personlige Hæftelser, som Indehaverne af Panterrettighederne jo besidder hos Pantsetterne. Nu indrømmer jeg naturligvis, at denne Sikkerhed *kan* blive minimal; hvis Skaderne antager et aldeles formidabelt Omfang, en Procentsats af samtlige Bygningsværdier som den, jeg her nævnte, saa betyder denne personlige Garanti, denne personlige Hæftelse ikke meget. Men saa er der jo Pantdebitorenes solidariske Ansvar, og dertil er der Grundværdierne, som i denne Forbindelse er overordentlig betydelige. Og endelig er der Reservefonden, som udgør $1\frac{1}{2}$ pCt. af Bygningernes samlede Vurderingssum. Derfor, ved mindre Ødelæggelser, for hvilke der gennem denne Ordning kan ydes fuld Erstatning, er der ikke noget som helst Krav, som berettiget kan rejses over for Realkreditinstitutionerne, hvis Sikkerhed overhovedet ikke er udsat for nogen som helst Fare ved Skade af et saadant Omfang. Og antager Skaderne et Omfang som nævnt paa 75—80 pCt. af Bygningsværdierne, f. Eks. her i Hovedstaden, ja, saa er det jo en saadan Landsulykke, at Byrden ved Repareringen af denne Ulykke ikke med nogen som helst Ret kan paalægges visse

Udsnit af Befolkningen, heller ikke Bygningsejerne, saa bliver det en Landsopgave, en Statsopgave, til hvis Løsning alle Skatteydere maa give deres Bidrag. Derfor maa jeg være af den Opfattelse, at det foreliggende Lovforslag gør ret i at begrænse Bidragspligten, saaledes som det er foreslaaet.

Med de Betragtninger, som jeg her har fremført, mener jeg ogsaa at have fastslaaet, at de Krav, som den ærede socialdemokratiske Ordfører stillede til Pant-haverne, til Realkreditinstitutionerne, og jeg forstod til Kasseobligationsejerne, i saadanne Tilfælde, hvor fuld Erstatning ikke kunde ydes for Krigsskade, hviler paa et lige saa løst Grundlag som den højtærede Ministers Ræsonnement, og jeg mener derfor, at disse Krav er imødegaaet gennem de Udtalelser, jeg her har fremsat. Men dermed vil jeg ikke paa nogen Maade nægte, at Publikum lægger Vægt paa en vis Betryggelse over for Bygningsskader som Følge af Krig. Det er jo uden for al Tvivl, at Frygten for saadanne Skader netop i denne Tid har en Indflydelse paa Obligationskurserne, som maaske ikke er helt ubetydelig, og derfor vil jeg ogsaa haabe, det vil vise sig, at Gennemførelsen af en Lovgivning som den, der her er stillet Forslag om, vil virke gavnligt paa Obligationskurserne, bidrage til at løfte dem og derigennem virke fremmende over for Byggeriets Muligheder i den nærmest kommende Tid gennem den Billiggørelse af Finansieringen, som højere Kurser betyder. Men det er jo i det hele Samfundsinteresse i udtalt Grad, og der kan efter min Opfattelse ikke for Opnaaelsen af denne Tryghed og for Plejen af denne Interesse paalægges videre Kredse Byrder, end der her er Tale om. Jeg vil imidlertid gerne saa stærkt og saa kraftigt, som jeg kan gøre det her fra denne Plads, sige til det obligationskøbende Publikum, hvis Villighed til at aftage Obligationerne jo er bestemmende i saa høj Grad for Kurserne og derigennem for Byggeriet i det hele taget og for alle de Virksomheder, der knytter sig dertil, og for Beskæftigelsesmulighederne her i Landet, jeg vil gerne, saa stærkt jeg kan, sige til dem, der nærer Frygt for økonomiske Følger for disse Institutioner af Krigsskader, at en saadan Frygt er i Virkeligheden ganske ubegrundet.

Og saa synes det mig som et maaske ikke uvæsentligt Bidrag til at fjerne denne Frygt, som jo i Tiden har en saa overordentlig skadelig Indflydelse paa de Beskæftigelsesmuligheder af saa omfattende Karakter, der knytter sig til Byggeriets Trivsel, at det maaske ikke vilde være af Vejen, om